

“Cu ba ngá thì Cu ta thác!”

“Ná u mát vát có bán chân mà không phái là cái ghá ; có hai cánh mà không phái là máy bay; bái đác mà không phái là tá u ngám thì anh Tá u xác ráo.”

(Hoàng tá Philip – Cháng cáa Ná Hoàng Anh Elizabeth Đá Nhá)

“If it has four legs and it isn’t a chair; if it has two wings and it isn’t a plane; and if it swims and it isn’t a submarine, the Chinese will eat it!”

(Prince Philip – The husband of Queen Elizabeth II)

Lái ráo đáu:

Lách sá nói chung ít khi ghi lái nháng lái nói nhám... Trong thác tá, viác nói nhám đã có tá lúc con ngá i biát dùng lái nói đá liên lác vái nhau, trác cá khi chá viát đác phát minh. Già hay trẻ; ná i tiáng hay vô danh tiáu tát đáu có cá hái nói nhám. Nói nhám mái đúng là mát “cá hái bình đáng” (one equal opportunity) cho mái ngá i! (TVG)

Nguyên nhân nào làm con ngßi nói nhßm (making dumb / stupid statements)?

Thßt oái ăßm! Tôi nhßn thßy cái nguyên nhân chính làm con ngßi nói nhßm (và đßc ghi lßi) là vì hß là ngßi có sßn nhißu quyßn lßc, nßi tißng... ăßy! Ngßi thßp cß bé hßng cũng nói nhßm; nhßng lßi nhßm cßa dân bé hßng chßng có ai qußn đß ghi chép lßi làm quái gì! Ai mà bißt đßc? Hu ke?) Qua nhßng giòßng kß tißp đßi đây, quý vß đßc giß sß có đßp đßc lßi (và ôn lßi) lßi nói rßt nhßm cßa các nhân vßt “trí tuß” lãnh đßo đßng cs và Nhà nßc csvn đß rßi tß mình đßt câu hßi cho mình:

“Tßi sao lßi có thß nhß thß đßc? Rßi đßt nßc mình sß đi vß đâu?”

Rißng phßn tôi (ngßi vißt bài này) sß lßn lßt vißt kèm theo các lßi nói nhßm cao cßp mßt vài lßi bßn (cũng nhßm) gßi là “trßc mua vui sau làm nghßa.” Ngßi vißt e rßng bài này cũng lßi bß lißt vào loßi “nói nhßm.” E ngßi là chuyßn cá nhân, “equal opportunity,” còn phßn ßng cßa đßc giß lßi là chuyßn khác. Tßt cß còn tùy.

Đßng đßu danh sách nói nhßm phßi kß chß tßch nhà nßc kiêm danh hài Nguyßn Minh Trißt lßn. Câu nói bßt hß cßa Trißt kßn trßc quan vißn thông tßn qußc tß Havana, Cuba là:

“Cu ba ngß thì Cu ta thßc!”

Trßi đßt! Nghe nói biß giß trong nßc Cu ta có nhißu tß do hßn lúc trßc thành ra tôi cũng thßc mßc là nßu Cu ta thßc và không chßu nßm yên thì Cu ta đi theo lß bên phßi hay lß bên trái? Tuy là đã có đßy đß, hßc tßp tßt; và nhßt là có cho thêm tß do nhßng Cu ta cũng chßa hßn đã phân bißt đßc lß nào là lß bên phßi? lß nào là lß bên trái? Cß quß qußng đi chàng hßng ß “lßn” gißa thì có ngày toi mßng nhß đßng chí (đ/c) Thßng tßng công an Nguyßn văn Hßng đã “cßnh báo” ngày 26/07/2010 trong bài “Hãy hißu đúng vß nhân quyßn Vißt Nam” đăng trên ßn bßn sß 1 cßa “Tßp chí nhân quyßn Vißt Nam” nhß sau:

“Nßc ta Đßng lãnh đßo, không có phßn bißn gì cß, phßn bißn là phßn đßng... Các anh mußn phßn bißn hß? Nhà tù còn nhißu chß lßm! Mà cũng chßng cßn bßt bß tù đầy làm gì; Thßi bußi này, tại nßn giao thông là chuyßn cßm bßa; Mà cũng chßng cßn tông xe làm gì, bußi sáng các

vì đi uống cà phê, vì tôi nhà công đồ, không làm gì để có tiền. Các nhà văn nói ta đều biết kỹ thuật này, chúng tôi cũng chẳng thua đâu.”

Tôi đi đâu đó! Công đồ sẽ căng thẳng công việc của công nhân lúc gia tăng thêm! Hải quân! Ông công đồ (?) CA này mới thực sự là người đã tham mưu “tư tưởng và đạo đức HCM...” Không biết nhà văn và công nhân ta còn có cái “chức” hay cái “hàm” nào cao hơn chức Trưởng công đồ vinh thăng cho ông công đồ này... Mà hình như công nhân ta đã có sẵn một cái danh hiệu “xịn” hơn cái “hàm” Trưởng công đồ nghiệp. Đó là danh hiệu “Nhân dân.” Trưởng công đồ nhà ta xứng đáng được công đồ công hiệu “Trưởng công đồ nhân dân;” Trưởng công đồ như các danh hiệu “công” vinh dự “nhân dân” (do Hội đồng Thi đua và Khen thưởng Quốc gia xét và Chỉ thị của Nhà nước Việt Nam ký quyết định trao công đồ cho công nhân nghiệp vụ đã có công hiệu xuất sắc trong sự nghiệp – theo như wikipedia vi-xi mô tả) khác như là Nhà giáo nhân dân, Nhà văn nhân dân, Nhà thơ nhân dân, Nhà thơ nhân dân, Kỹ sư nhân dân, Nhà văn nhân dân, Nhà văn nhân dân, Nhà văn nhân dân, Nhà văn nhân dân, Nhà văn nhân dân, Nhà văn nhân dân, Nhà văn nhân dân... Dân ngu khu đen khò rách áo ôm nư c công đồ công tác “tư” (?) chẳng hơn như bất đái rong, bất đái a b y... sẽ được phong “Nhân dân nhân dân.” (vì đã có sẵn cái hai chữ “nhân dân” cao quý dính chặt khu thể hời nào tôi gì rồi còn gì?)

Ngày 3 tháng 8 năm 2007, đ/c Lê Doãn Hợp Bộ trưởng Bộ 4T (Thông Tin - Truyền Thông) đã nhận nhậm một lúc hơn 700 tờ báo... hời toàn quốc và văn để “lưu phi lưu trái” là:

“Quy chế quản lý báo chí chính là để cho chúng ta tự do hơn; lâu nay chúng ta quản lý theo mệnh lệnh. Chúng ta hoàn toàn có tự do nếu đi đúng lưu bên phải, và chúng tôi công đồ làm cho các công đồ chí lưu để công đồ đó.”

Thật quý hóa cho làng báo... ! Đ/c Bộ trưởng sẽ là báo lưu ta còn “mộng mơ” chẳng hiểu “quản lý” là cái gì (công đồ là một sự lưu các công đồ chí Trưởng biên tập / Phó trưởng biên tập / biên tập viên... cho đến bị gì và còn chức phân biệt được ‘quản lý’ với ‘quản trị’ mới chốt chốt!) cho nên đ/c chí Bộ trưởng ra công làm phần công đồ nghĩa thêm cho thông thoáng chữ “quản lý” như thế này:

“Quản lý là ‘quản’ có ‘lý.’ Bao gồm cả ‘đạo lý và ‘nguyên lý!’ ”

Lưu giữ nghĩa thật tài tình công đồ như “một sự chỉ đạo xuyên suốt chỉ đạo” của cuốn từ điển

Viết Nam. Thật đáng đồng tiền bát gạo của chúng ta / vai trò bất thường chính phủ nước xã hội chủ nghĩa Việt Nam. Kìa, các đ/c của bộ chính trị ngớ ngẩn nào cũng sáng dạ và không ngớ ngẩn chút liếc mắt bẻ ngoẹo cho kho tàng chủ nghĩa trong sáng của Kách mánh.

Thật ra, theo tôi, đ/c Lê Dỗan Háp muán nói thế này này (tiếng Má nó nói nôm na là “You know what I mean?”):

“Phái biết mám nháng ‘tháng’ chúng đái cái ‘tá do ngôn luận’ mà đáng và nhà nác đã vạch ra cho báo chí.”

Đã hiểu chưa nào?

“Tá do ngôn luận” là món ăn xa xỉ của xã hội “ra đáu ngõ là gặp công an (?)” nhá Viết Nam đác láp tá do hạnh phúc. Đ/c Nguyễn Viết Thế nh, Đái biểu quốc hội (?) thành phố Hà Nội đã lên tiếng dùm cho đám “dân chúng nghèo” rồi mà:

“Nhân quyền là nháng giá trị chung. Nháng sự áp đáng nhân quyền là tùy thuộc mức độ kinh tế của quốc chúng: Đái với dân chúng nghèo họ không quan tâm đến tá do ngôn luận mà quan tâm với sự ăn uống, đói no.”

Cán bộ lãnh đạo đáng ta thật “nhát trí.” Lái “giái lý” này hoàn toàn háp lá với câu trả lái tráng đây của đ/c Nguyễn Cá Thế ch, chủ tịch ủy ban vi-xi.

Chuyện là một thời gian sau khi “giái phóng,” tình trạng kinh tế nước cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt nam thực sự chúng giáng con giáp nào? Trong một buổi họp báo, báo chí và quan sát viên quốc tế có đát câu hỏi với Nguyễn Cá Thế ch, vị ván đá quá chán ngán cho kinh tế “phát triển từng bước lên xã hội chủ nghĩa” của Việt Nam sau chiến tranh, thì ngoái tráng nước ta đã giái thích là:

“Không phải là chúng tôi (csvn) không làm đác gì. Chúng tôi đã ‘phân phát’ sự nghèo đói đáng

đưa cho quần chúng.”

(Sau đây là nguyên văn lời của Nguyễn Công Thành nói bằng Anh ngữ :

“We are not without accomplishment. We have managed to distribute the poverty equally.”)

Nhảm? Hay là sự thật? Câu trả lời của tôi có thể là: “Chỉ hai.” Lâu lắm mới nghe thấy cán bộ cao cấp TP HCM nói được một câu nhảm mà nghe được, còn phải được “đánh giá cao!”...

Thời gian gần đây, chỉ vài tháng là lại có vài trang mạng, “blogs” cá nhân đăng nhảm “lên bên trái” bằng cách cướp tên miền (hack domain name), xóa bài (erase database), bẻ cài đặt virus để lừa v.v.. Ai là thủ phạm? Không còn phải chờ các kỹ thuật gia của các trang mạng tìm ra thủ phạm, Trung tâm công an Vũ huyệt Triệt, Tổng cục phó tổng cục an ninh, trong một Hội nghị báo chí toàn quốc, đã công khai khoe thành tích là:

“Trong mấy tháng qua, bộ phận kỹ thuật của ta (tổng cục an ninh) đã phá sập trên 300 báo mạng và ‘blog’ cá nhân xấu.”

Các báo mạng và “blog” cá nhân đã nói gì? viết gì? mà bị đánh sập? Họ đã không theo chỉ thị của “quan chức” nhà nước là: không được chạm đến các dữ liệu “nhạy cảm” như “Trung quốc là đối tác,” “Tình hình u nghe với 16 chữ vàng,” “vấn đề biển đông,” “kinh tế bên bờ vực thẳm,” “các đối gia và quan chức nhà nước liên quan đến các dự án có nhu cầu nghỉ với tiền bạc...” Riêng các báo, đài, điển báo trong nước “không thông hiểu nhiệm vụ chính trị” phi phạm thì sẽ bị trừng phạt khốc liệt (Tổng biên tập, phó tổng biên tập, biên tập viên... bị giáng chức, chuyển chuyển, viết bài phạm tội, kiêu ngạo...)

Bác Hồ đã dạy dỗ và mô tả rõ ràng (?) cái “lên bên phải” là:

“... khi viết phải đặt vấn đề: Viết cái gì? Viết cho ai? Viết như thế nào?”

Nếu báo, đài, báo điện tử, “blog” cá nhân mà lại dõ “nghe không rõ” thì mau đi đi đi đi đi nhieu
lên lại đi thốt “sức tích hùng hân” của Trung tá công an Hoàng Trọng Dũng “trao đi” với blogger
“Đieu Cày” Nguyễn Văn Hân trong tù nh sau:

“đây ch có tao và mày. Mày không khai ra thì tao đánh cho bác sĩ nhìn mày không ra; lu t
s mày tìm mày không th y... Mày không khai ra thì tao s nh t mày với tù nhân có bệnh Sida
đ cho mày nh m b nh. Tao s pha thu c vào n c cho mày u ng đ mày tiêu ch y cho đ n
m c suy ki t mà ch t.”

Hỡi th t! “Nh m” đâu không bi t nh ng tôi th y ch ng riêng gì Đieu cày (mà b t c ai!) ch
nghe thoáng qua lại “rắn đe đ y n t ng” này là “đ m b o” rét ngay. C ng đieu c của đ/c CA
Hoàng Trọng Dũng cũng y chang lại của Th ng t ng CA Nguyễn Văn H ng nêu ra trên.
B b o cũng không dám hó hé theo b c chân của Đieu Cày! Vào th i đ đ ng, đ đá ng i ta
cũng dần x p các chuy n ph i qu y, các khác bi t cá nhân b ng cách đ p m t nh v y: C l y
th t đề ng i là xong chuy n c ; đâu c n đ n lu t l làm chi cho m t ngày gi . Cũng nên bi t
thêm Đieu cày b b t và b đánh thê th m ch vì vi t “blog” và phát áo thun liên quan đ n v n
đ đang tranh cãi: “Hòang sa, Tr ng sa là của Vi t Nam;” ch Đieu cày không (ch a dám) bi u
tình, ch ng đ i chính ph cs đâu! B b o!...

Ph i th ng th n công minh mà nói, l i nói nh m có “đ ng c p” cao c p b c nh t của ch đ ta
ph i là của đ/c Trn Quý T ng, Phó C c tr ng C c Qu n lý KCB/B Y t . Đ/c Trn Quý
T ng có l h c cùng tr ng làng với đ/c Tri t lùn. Tuy nhiên l i của đ/c Trn Quý T ng n i
b t h n l i của Tri t lùn b i vì nó quàng theo cái “lô gíc” thâm thúy, cái “t duy” khoa h c phân
tách theo bi n ch ng Mác-Lê của con ng i c ng s n. Đó là câu:

“Ng i có vòng đo ng c trung bình d i 72 cm không đ c c p b ng lái h ng A1, t c cũng
không đ c đi xe trên 50 cc.”

C “tuân th ” theo cách tính toán t m c n k nh th này thì em H L Thu (ng i đ p “qu
b i” đ ng t m vôi sen sau 5 phút mà bàn chân ch a k p t! Mà không bi t em Thu có nhìn
th y bàn chân của em không?) ph i đ c “vô t ” c p m t b ng lái “đ c bi t” h ng A30 (h ng A1
là đ b !), t c là đ s c lái xe c 1500 cc. Thi t là chuy n bó tay, h t bi t. Cũng may cho các
em x u s đã b tr i ph t ph i mang b “ng c lép” (mà l i không có đ kinh t đ b m ví nâng
c p!) là đ/c Trn Quý T ng sau khi t nh táo h n m t tí (có l nh n c vài viên Viagra mua ch
đen? Theo l i đ n nh m!) đã ra l nh cho rút l i cái lu t đ c nh t vô nh trên m t đ t này... Nếu
g i là chuy n ch có CHXHCN Vi t Nam thì cũng không có gì quá đáng!

Chưa hết đâu... Ngày 2 tháng 11 năm 2008, Bí thư thành ủy Hà Nội Phạm Quang Nghị cũng tuyên bố thất bại khi trả lời “VietNamNet,” một trang mạng dõng sĩ kiêu m soát cả chính quyền cs, và trả lời mà a lết ngày 31 tháng 10 gây thất vọng cho người sinh mạng và tài sản tại Hà Nội là:

“Nhân dân ta bây giờ so với ngày xưa (?) là Nhà nước kém. Còn trên võ, chúng ta có cái này, họ trả cái kia cho không đem thất bại mình ra làm... trả lời mà a lết là cuộc sống đi lên tiếp cho tiếp lại.”

Hay nhảm! Các loa phóng thanh và quần chúng bá liên khúc bất tận là Nhà nước ta (đang thì cũng có ghi nhận hội trên giấy trả nợ mà đen cả Hiến pháp nước CHXHCN Việt Nam) là “Nhà nước của dân, vì dân và do dân” thì kỳ lạ Nhà nước chỉ có một việc duy nhất là phải làm cho dân nhảm gì họ không thể làm được; mà Nhà nước lo cho dân mình chỉ phải lo cho dân Tù và yểu chết cái muôi tí như Cam Túc đầu (?) mà phải với “chém vè,” tuyên bố nhảm. Thôi nhé em Hà Nội phải! Tờ nay em đã biết thân phận tiếp cái bé nhảm thì hãy cố gắng tiếp tiếp, đừng sợ tiếp tiếp; rồi sau có lỗi lết thì còn có sợ mà tát nước (sang dốt nhà hàng xóm?) lấy mặt mình. Nhà nước đang bận tiếp tiếp tác động mà dĩ nhiên không có thời giờ nhảm đâu!

Lời kết

Tôi xin mượn một đoạn trích từ báo “Báo cáo Chính trị của Đảng CSVN” để kết thúc bài “văn hóa nói nhảm:”

“Đây là một vấn đề nghiêm túc (có lẽ là v/d nói nhảm) và chúng ta phải nói với một thái độ nghiêm túc của một công dân ‘đi đúng lộ bên phải’. Chúng ta có quy định yêu cầu người khác cũng ‘phải đi đúng lộ bên phải’ như chúng ta, bất kỳ họ là ai! Như thế mới gọi là “xây dựng xã hội công bằng dân chủ văn minh.”

Thật tình! Hết ý kiến!

